

Стислий огляд основних висновків дослідження державної політики та політики та оцінювання запиту на аналітику

Після Революції Гідності були створені унікальні можливості, які стимулювали розвиток аналізу державної політики з боку недержавних дослідницьких центрів. Добре відомі аналітичні центри популяризували свої дослідження державної політики (policy research), над якими вони працювали за часів попередньої влади. Нові організації вийшли на ринок, знайшовши попит на свою експертизу.

Основними викликами для аналітичних центрів, що досліджують державну політику (policy research), є відсутність кваліфікованих фахівців для проведення технічних досліджень, слабка національна система збору статистичних даних і нестабільні джерела фінансування. З огляду на ці фактори аналітичні центри мають знаходити компроміси і правильний баланс між своєчасністю дослідження, його якістю та глибиною і витратами на експертизу, які вони можуть собі дозволити.

Аналітичні центри вдаються до трьох різних стратегій, щоб "встигати" за процесами творення політики:

- Ті, хто залежать від проектного фінансування, схильні розглядати творці політики (policy makers), як бенефіціарів, тож а напрямки їхніх досліджень відповідають пріоритетам донорів. Вони можуть залишити тему після закінчення проекту і чекають чергової можливості взятися за дослідження знову. Донори забезпечують актуальність досліджень для політичних процесів.
- Через співпрацю з медіа, дослідні установи, які орієнтовані на адвокацію, вбачають свою роль у просуванні порядку денного, який уряд підтримує не повністю. Вони можуть публікувати тіньові звіти про реалізацію державної політики або залучати розробників політики до діалогу на основі результатів суперечливих досліджень.

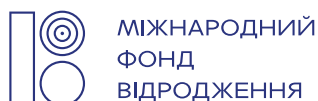
Вузькоспеціалізовані організації відіграють більш консультативну роль для творців політики (policy makers), роблячи важливий внесок у формування ключових урядових політик. Їх вважають провідними експертами, їм можуть доручити проведення спеціального аналізу політики, їх запрошують до робочих груп з розробки найважливіших державних політик.

Творці політики (policy makers), стали більш доступними і менш формалістичними. Аналітичні центри повідомляють про неформальне спілкування. Приміром, вони використовують особисті повідомлення в соціальних мережах на рівні заступника міністра або міністра. Хоча формальні робочі групи та ради продовжують існувати, саме неформальне спілкування вважається найціннішим. Водночас ці контакти базовані на окремих персоналіях і не повністю інституціалізовані в процес творення політики.

Тепер розробниктворця політики доступно більше досліджень, які вони використовують. Майбутні вибори впливають на поведінку розробників творців політики, посилюючи необхідність швидких результатів і залишаючи менше місця для критики.

Рекомендації для донорів:

- Проекти міжнародної технічної допомоги не повинні конкурувати з місцевими аналітичними центрами за кваліфікованих експертів, але згідно з принципом ефективності допомоги вони мають використовувати наявні місцеві структури та організації для своїх консультацій.
- Розуміючи обмеження різних стратегій аналітичних центрів, надавати їм відповідну підтримку і фінансування.
- Необхідно розуміти контекст і складність процесу творення політики. Швидкі результати та привабливі медіа-події не мають бути самоціллю, ретельні дослідження та інновації – понад усе. Механізми фінансування повинні забезпечувати як швидкі і своєчасні реакції, так і більш ґрунтовні дослідження та розробку стратегічних документів.
- Сприяти розширенню місцевих кадрів дослідників державної політики шляхом підтримки програм стажування та стипендій, розробки освітніх програм бакалаврату, короткострокових тренінгових програм для потенційних лідерів, надання можливостей для отримання міжнародної освіти тощо.

Автор огляду: Юлія Єсмуханова, незалежна дослідниця.

Дослідження державної політики та політики та оцінювання запиту на аналітику проведено на замовлення «Ініціативи з розвитку аналітичних центрів», яку виконує МФ «Відродження» у співпраці із Ініціативою відкритого суспільства для Європи (OSIFE) та за фінансової підтримки Посольства Швеції в Україні. Повний текст дослідження буде доступний у березні на сайті МФ «Відродження» <http://www.irf.ua/>